

Dosarul nr. 1ra-1261/2017

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte :

Nicolae Gordilă

Judecători :

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Colesnic Ion xxxx, născut la xxxx,
originar din sat. xxxx, r-nul xxxx, domiciliat în
sat. xxxx, r-nul xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.04.2016 - 30.11.2016;

Instanța de apel: 02.03.2017 - 29.03.2017;

Instanța de recurs: 05.07.2017 - 06.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 30 noiembrie 2016, Colesnic Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 02 februarie 2016, aproximativ ora 23.00, Colesnic Ion aflându-se în stradă în satul xxxx, raionul xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat asupra unui membru al familiei în relație de concubinaj, având scopul de a-i cauza suferință fizică concubinei sale, Danuța Liubovi Andrei, i-a aplicat acesteia o lovitură cu pumnul în față, cauzându-i leziuni corporale sub formă de fractura mandibulei pe stânga cu deplasare, leziuni ce duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

3. Împotriva sentinței apel a declarat inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunile sale să fie recalificate în baza art. 201¹ alin.(1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse non-privative de libertate.

Ulterior, inculpatul a declarat apel suplimentar prin care a solicitat a ține cont de prevederile art. 62 alin.(1) lit. d); 109; 89 alin.(2) lit. b); 107 Cod penal și a aplica în privința sa Legea cu privire la amnistie.

În motivarea apelului inculpatul a indicat că prin sentința atacată în mod eronat a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, considerând că provocarea părții vătămate a leziunii corporale sub formă de fractură a mandibulei pe stânga cu deplasare, nu ar fi posibilă prin aplicarea unei singure lovituri cu palma. Leziunile corporale constatate la partea vătămată, i-au fost provocate acesteia de un alt bărbat care se afla în stradă, în timp ce mergea pe drum spre casă, partea vătămată fiind lovită de mai multe ori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017 (*greșit indicat 2016*), s-a dispus respingerea apelului declarat ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea poziției, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei, corect fiind statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin.(2) lit. b) Cod penal, și anume *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății*.

Instanța de apel a mai reținut că inculpatul în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că vina în comiterea infracțiunii imputate o recunoaște integral și a refuzat să dea declarații pe marginea învinuirii aduse.

Totodată, Colegiul a menționat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal se confirmă și prin probele pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele și anume, declarațiile părții vătămate Danuța Liubovi, martorului Danuța Andrian, precum și prin materialele dosarului penal cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 63 D din 18 martie 2016, din care se constată, că a fost efectuată expertiza medico-legală a părții vătămate, Danuța Liubovi anul nașterii 1978; potrivit concluziilor raportului s-a stabilit, că la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale prezentate a părții vătămate, au fost depistate leziuni corporale sub formă de fractura mandibulei pe stânga cu deplasare, care a fost produsă cu un corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, leziuni care duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie (f.d. 32);

- procesul verbal de cercetare la fața locului din 08 februarie 2016, cu tabelul fotografic, prin care se descrie locul comiterii infracțiunii, care constituie o porțiune de drum din satul Corjova , raionul Criuleni , în apropierea gospodăriilor lui Ojog Semion și lui Zarenco Serghei (f.d. 7-10).

Instanța de apel nu a reținut alegațiile inculpatului precum că nu este vinovat și alte persoane i-au aplicat lovituri părții vătămate, or acest fapt este în contradicție cu toate materialele cauzei și cu cele declarate de inculpat în cadrul urmăririi penale și instanța de fond. Astfel, aceste argumente nu și-au găsit confirmare în ședința instanței de apel și Colegiul a considerat că acestea au drept scop evitarea răspunderii penale.

În speță, instanța a relevat că din raportul de expertiză medico - legală nr. 63 D din 18.03.2016, rezultă că la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale prezentate a cet. Danuța Liubovi au fost depistate leziuni corporale sub formă de: fractura mandibulei pe stânga cu deplasare, care a fost produsă cu un corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.

Luând în considerație concluzia din raportul de expertiză medico-legală au fost respinse ca nefondate alegațiile inculpatului precum că leziunile corporale depistate la partea vătămată nu au putut fi provocate de către el doar prin aplicarea unei lovituri peste față, adică în circumstanțele descrise. În această ordine de idei, Colegiul a considerat necesar de a respinge argumentul apelantului, precum că acțiunile sale urmează a fi recalificate potrivit art. 201¹ alin.(1) Cod penal, ținând cont de faptul că urmările prejudiciabile, analizate ca element al laturii obiective a infracțiunii date, se manifestă sub formă de vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății persoanei, iar potrivit materialelor cauzei, în concluziile raportului de expertiză medico-legală leziunile corporale provocate părții vătămate se califică ca vătămări medii.

De asemenea, Colegiul a constatat că instanța de fond, stabilind pedeapsa inculpatului, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii acesteia a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La individualizarea și stabilirea categoriei și mărimii pedepsei în privința inculpatului, prima instanță în mod just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este una gravă, comisă în stare de recidivă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat care este caracterizat satisfăcător, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, are la întreținere un copil minor, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, cum ar fi recunoașterea vinovăției și căința sinceră, de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, totodată ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

Colegiul a ajuns la concluzia, că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei alte pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

Totodată, ținând cont de prevederile art. 34 și 111 Cod penal, instanța de apel a constatat că inculpatul a comis fapta imputată în stare de recidivă, deoarece acesta a comis cu intenție o infracțiune având antecedent penal nestins generat din sentința Tribunalului Chișinău din 14 iunie 2002.

Analizând cererea inculpatului de aplicarea în privința sa a dispozițiilor Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel a conchis că aceasta urmează a fi respinsă, deoarece potrivit art. 10 alin.(1) lit. d) al Legii menționate, infracțiunile consemnate la art.201¹ Cod penal au fost exceptate de la sfera de acțiune a acesteia.

Colegiul a accentuat și faptul că nu există temei nici pentru încetarea procesului din motivul împăcării părților, deoarece art. 109 Cod penal, imperativ prevede că împăcarea părților se admite doar în cazul infracțiunilor prevăzute la Capitolele II-VI din Partea specială a Codului penal, însă art. 201¹ Cod penal, face parte din Capitolul VII Cod penal - infracțiuni contra familiei și minorilor și în atare situație, pentru infracțiunea săvârșită de inculpat, nu sunt aplicabile prevederile art. 109 Cod penal.

5. Împotriva deciziei nominalizate declară recurs ordinar la 23.06.2017 inculpatul, care fără a invoca un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri prin care acțiunile sale să fie reîncadrate în baza art. 201¹ alin.(1) Cod penal și cu stabilirea unei pedepse în baza art. 90 Cod penal.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, solicitând a fi declarat ca inadmisibil recursul inculpatului, deoarece a fost depus peste termen.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind declarat peste termen din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea procurorului, inculpatului și avocatului acestuia, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 29 martie 2017, iar decizia motivată la 03 mai 2017 în prezența doar a procurorului potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f.d. 151-154). Conform scrisorii anexate la materialele cauzei (f.d. 174), copia deciziei a fost expediată atât inculpatului, părții vătămate cât și avocatului inculpatului, Șevciuc Ștefan, la 05 mai 2017.

Prin urmare, aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de

procedură penală, nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de inculpat abia la 23 iunie 2017, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 05 iunie 2017, iar inculpatul și avocatul acestuia au avut reala posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de inculpatul Colesnic Ion, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, de către inculpatul Colesnic Ion, în propria cauză penală, pe motiv că este depus peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 06 septembrie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun